

ПРИЛОЖЕНИЕ

към годишния финансов отчет
на „ГРЕКО КОМЕРС “ЕООД
към 31.12.2008 г.

/Правен статут, предмет на дейност, регистрация, управление.

„ГРЕКО КОМЕРС ”ЕООД гр.Търговище е регистрирано във Търговишки Окръжен Съд ф.д.441 от 2003 година.Основният предмет на дейност е търговия . „ГРЕКО КОМЕРС„ЕООД е регистрирано за данъчни цели с номер ЕИК 125545828 Дружеството се управлява и представлява от Емил Борисов Стоянов.

//База за изготвяне на годишния финансов отчет.

Годишният финансов отчет е съставен в съответствие с действащото търговско, данъчно и счетоводно законодателство и на база Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

///Основни принципи за съставяне на годишния финансов отчет.

- а) текущо начисляване-приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;
- б) действащо предприятие-предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще;
- в) предпазливост-извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;
- г) съпоставимост между приходите и разходите-признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях.Признаването на приходите се отчита за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
- д) предимство на съсържанието пред формата-сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;
- е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

VI.Съдържание на годишния финансов отчет.

- а) счетоводен баланс;б) отчет за приходите и разходите; в) отчет за паричния поток; г) отчет за собствения капитал;д) справка за нетекущите (дълготрайни) активи;
- е) приложение.

Формата на годишния финансов отчет е променена спрямо предходния отчетен период, поради нормативна промяна в Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.Данните за предходната година са рекласифицирани, съобразно новите форми.

VII.Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет.

Нетекущи /дълготрайни/ нематериални активи.

Като нетекущи /дълготрайни/ нематериални активи се отчитат установимите нефинансови ресурси придобити и контролирани от предприятието, които нямат физическа субстанция и от използването на които предприятието очаква да пр4идобие икономическа изгода.

Първоначална оценка.

Към датата на придобиване, нетекущите /дълготрайните/ нематериалните активи се оценяват както следва:

- а) за външно създаваните нематериални активи – по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително мита и невъзстановими данъци) и преките разходи за подготовка на актива за използването му по предназначение.
- б) за създадените в предприятието нематериални активи – от сбора на разходите, извършени от момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване.Разходите се определят по начин, идентичен на възприетия за определяне на себестойността на продукцията.
- в) придобити и признати в бизнескомбинация- по справедлива стойност до размера на дела на придобиващия.

Верно съгласно

- г) получени в резултат на безвъзмездна сделка – по справедлива цена, определена от лицензиран оценител;
- д) получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон – по оценка, приета от съда и всички преки разходи.

Оценка след първоначално признаване:

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен дълготраен нематериален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Предпоставките и условията за извършване на обезценките се определя към датата на инвентаризиране на нематериалните активи.

Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод.

Нетекущи (дълготрайни) материални активи.

Като нетекущи (дълготрайни) материални активи се отчитат активи, които имат натурално веществена форма и се придобиват за продължителна употреба / повече от един отчетен период / за изпълнение на типичните операции на предприятието.

Първоначална оценка.

Нетекущите (дълготрайни) материални активи към датата на придобиване се оценяват по цена на придобиване. Цената на придобиване се определя както следва:

а) за закупените активи- покупната цена, включително мита и невъзстановими данъци и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние с предназначението му. В преките разходи се включват разходите за подготовка на обекта, разходите за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходите за привеждане на актива в работно състояние.

б) за създадените в предприятието :- по себестойност, определена по идентичен начин, по който се определя себестойността на готовата продукция.

Оценка на нетекущите (дълготрайни) материални активи след първоначалното признаване.

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен нетекущ /дълготраен/ материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с изчислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Когато балансовата стойност превишава възстановима стойност и са налице условията в НСФО 36- Обезценка на активи се извършва обезценка. Загубата от обезценка на активите се признава за текущ разход за дейността и се посочва на отделен ред в отчета за приходите и разходите. Възстановената загуба от обезценка се отразява като текущ приход от дейността до размера на приходна обезценка, която е била отразена като текущ разход. В случай, че увеличението превишава предишно намаление, разликата се отчита като преоценъчен резерв.

Амортизация.

При определяне на амортизируемата сума се взема не се взема предвид остатъчната стойност на активите. Полезният срок за годност се определя към датата на доставката, като се има предвид периода, през който предприятието ще черпи икономическа изгода.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните годишни амортизационни норми в %:

Група	Счетоводни амортизационни норми в %	Данъчни амортизационни норми в %
Сгради и конструкции	4	4
Машини и оборудване	30	30
Съоръжения	4	4
Транспортни средства	25	25
Транспортни средства без автомобил	10	10
Офис оборудване	15	15
Компютърна техника	50	50
Други дълготрайни материални активи		

При временно извеждане на нетекущи (дълготрайни) материални активи от употреба за срок, надвишаващ 12 месеца, се преустановява на числяването на амортизации. Временното извеждане от употреба се извършва след приемане на план за реструктуриране на предприятието или за временно преустановяване на определена дейност.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

Последващи разходи за нетекущи (дълготрайни) материални активи.

а) разходите за текуща поддръжка и ремонт се отчитат като текущи разходи;

б) с разходите за значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се увеличава балансовата

Верно е съдържанието

му стойност, като е сигурно, че предприятието ще има по-голяма икономическа изгода от първоначално предвидената;

Определя се стойностен праг на същественост за нетекущите (дълготрайни) материални и нематериални активи – 700 лева.

Дългосрочни финансови активи.

Акции и дялове в предприятия от група.

Като инвестиции в дъщерни предприятия се отчита притежанието пряко или косвено над петдесет процента от капитала на други предприятия под формата на акции или дялове и упражнява контрол в тези предприятия. Инвестициите се отчитат по себестойностния метод. Като инвестиции в дъщерни предприятия се отчита притежанието в капитала на следните предприятия:

Наименование и седалище на предприятието	Притежаван %

Акции и дялове в асоциирани предприятия.

Като инвестиции в асоциирани предприятия се отчита притежанието пряко или косвено на двадесет или повече процента от капитала на други предприятия под формата на акции или дялове и инвеститорът има значително влияние в тези предприятия. Инвестициите се отчитат по себестойностния метод. Като инвестиции в асоциирани предприятия се отчита притежанието на следните предприятия:

Наименование и седалище на предприятието	Притежаван дял в %	Собствен капитал към 31.12.2007г.	Печалба (загуба) към 31.12.2007г.

Първоначална оценка.

Към датата на придобиване инвестициите в дъщерни/или асоциирани предприятия се оценяват по:

- разходите за придобиване /себестойност/ на инвестицията;
- оценка на вещи лица –при апорт.

Последваща оценка на акции и/или дялове в дъщерни и асоциирани предприятия.

Към датата на съставяне на финансовия отчет инвестициите в акции и/или дялове в дъщерни и асоциирани предприятия се оценяват като се прилага себестойностния метод.

Към датата на съставяне на финансовия отчет балансовата стойност на инвестициите в акции и/или дялове в дъщерни и асоциирани предприятия, участващи в консолидиран отчет се анализира и при наличието на обезценка в стойността на инвестицията, балансовата стойност се намалява.

Текущи (краткотрайни) активи на предприятието.

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани или реализирани в оперативния цикъл на предприятието, се представят като текущи.

Материални запаси.

Суровините (материалите) в производствените предприятия се отчитат при тяхната покупка по цена на придобиване (историческа цена), която включва следните разходи: покупна цена; вносни мита; такси; невъзстановими данъци и акцизи; застраховки и разходи по доставка превози, товарно-разтоварни работи.

Суровините (материалите) при тяхната употреба се отписват по един от следните препоръчителни метод, а именно:

- конкретно определена стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партии, производства, проекти или клиенти;
- средно претеглена стойност- препоръчителен подход СС 2-Отчитане на стоково материалните запаси (период на установяване на средно-претеглената стойност-на всеки месец, на три месеца, годишно).

Закупени материали, които не се предават за складово съхраняване и употребени непосредствено преди усъществяване на дейността се изписват като текущи разходи. На гърба на първичния документ (фактура) се извършва заверка с подпис за направлението на разхода от лицето, отговорно за влягането му в употреба.

Продукцията, създадена в резултат на производствен процес в предприятието и предназначена за продажба, се оценява по себестойност, формирана от разходите за преработка.

В разходите за преработка се включват:

- а) преките разходи, свързани с произведената продукция;

Верно с оригинал

б) систематично начислявани постоянни и променливи общопроизводствени разходи; Постоянните и променливите разходи при взаимосвързана продукция се разпределят на база продажната цена на всеки продукт, услуга, изделие в крайната продажна стойност на цялата продукция.

Страничните продукти се оценяват по нетна реализуема стойност, която се отчислява от стойността на основния продукт.

Методи за отписване на продукцията при нейната продажба

- конкретно определена стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партии, производства, проекти или клиенти;
- средно претеглена стойност- препоръчителен подход по СС2-Отчитане на стоково материалните запаси (период на установяване средно претеглената стойност-на всеки месец, на три месеца, годишно).

Незавършеното производство се оценява по себестойност, определена от разходите за преработка. **Стоки**, придобити чрез покупка и предназначени за продажба се заприходяват по (себестойност) добавена стойност, която включва: покупна цена; вносни мита; такси; застраховки; невъзстановими данъци и акцизи; разходи по доставка, които могат да бъдат- превози, товарни и разтоварни работи, монтаж и пробна експлоатация.

В разходите за закупуване не се включват: складовите разходи за съхранение на стоките; административните разходи; финансовите разходи; извънредните разходи. Същите се отчитат като текущи разходи за периода, през който са извършени. Търговските отстъпки иrabати, предоставени от доставчика, намаляват доставната стойност на стоките. В обектите за търговия на дребно с голям брой бързооборотни позиции се използва методът "цени на дребно". Себестойността на стоките се определя, като продажната цена се намалява с подходящ процент на надценка.

При продажба стоките се отписват като се използва средно претеглена стойност.

Оценка на материалните запаси.

Към датата на съставяне на отчета материалните запаси се оценяват по по-ниската от нетната им реализуема стойност и отчетната стойност.

Намалението на отчетната стойност до нетната стойност се отчитат като текущ разход по реда на СС2- Отчитане на стоково материалните запаси. В случай че през следващите отчетни периоди за налични преоценени материални запаси не са налице условията, довели до снижаването на стойността, се извършва изцяло или частично възстановяване на предишното намаление на отчетната стойност. Увеличението се отчита като текущи приходи. Възстановяването се извършва до размера на стойността преди тяхното намаление.

Вземания.

Към датата на съставяне на баланса търговските вземания се оценяват по номинална стойност, коригирана с преценката за несъбираемост.

Коригиращият фактор за преценка на събираемостта се определя по метода на възрастовия анализ:

- вземания със срок от 90 до 180 дни -25 %;
- вземания със срок от 180 до 270 дни -50 %;
- вземания със срок от 270 до 360 дни -75 %;
- вземания със срок над 360 дни -100 %;

При преценката за събираемост се изключват вземанията от свързани предприятия и вземанията от държавни и общински органи, за които има достатъчно гаранции за получаването им.

Сумата на корекцията се признава като разход за обезценка на текущи активи и коректив на вземанията.

При погасяване на вземането се признава друг приход.

Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки и парични еквиваленти. Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване и към датата на финансовия отчет (и/или към междинните финансови отчети), се оценяват по заключителен курс /курс на БНБ/.

Възникналите курсови разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Разходи за бъдещи периоди са възникналите разходи през текущия отчетен период, но са свързани със следващи отчетни периоди.

Провизии и сходни задължения.

Предприятието отчита провизии и други сходни задължения по Счетоводни стандарти 19 "Доходи на персонала" в частта за допълнителни пенсии и СС 37 "Провизии, условни задължения и условни

Верно е оригинал

